

بسم الله الرحمن الرحيم

نظام سرمایه‌داری، بشر را در تنگنا دوراهی قرار داده است: مبتلا شدن به ویروس کرونا و یا هم مرگ تدریجی به اثر گرسنه‌گی در حالت قرنطین! با این حال حکام مسلمانان به عوض حاکمیت نظام اسلام، بر تطبیق نظام فاسد سرمایه‌داری اصرار می‌ورزند!

قرنطین کامل کشور پاکستان و از کار افتادن بعضی شرکت‌های صنعتی به منظور جلوگیری از شیوع ویروس کرونا (کوید-19) خودش برای توده‌ای از مردم به مشکل بزرگ مبدل شده است. گفته می‌شود که مسلمانان در دوراهی قرار گرفته‌اند: یا در حالت قرنطین، گرسنه‌گی را انتخاب نمایند و یا هم مبتلا شدن به ویروس همه‌گیر را به آغوش گیرند. مسلمانان، از یک طرف شاهد سرایت سریع این ویروس‌اند و از طرف دیگر از افزایش فقر، دشواری وضعیت زنده‌گی، از هم پاشیدن تجارت، مسدود شدن شرکت‌ها و بی‌کاری، رنج می‌برند.

در واقع؛ انتخاب میان گرسنه‌گی و یا مبتلا شدن به ویروس، حالا به یک موضوع داغ جهانی مبدل شده است. دولت‌های غربی نیز برای ختم این وضعیت و یا کاهش قرنطین عمومی به منظور حل مشکلات اقتصادی مردم رنج‌دیده، تحت فشار و یا به بن‌بست مواجه گردیده‌اند. به سطح جهان حالت قرنطین، تمام سکتورهای اقتصادی را مسدود، میلیون‌ها فرد را بی‌کار، باعث خساره‌مند شدن دولت‌ها به ارزش تریلیون‌ها دالر گردید و دولت‌های سرمایه‌دار را مجبور نمود تا برای ثابت نگهداشتن چرخ اقتصاد فرسوده خویش بسته‌های کمکی و یا نجات را مهیا نمایند. از سوی دیگر تعداد مصاب به ویروس کرونا نزدیک به دو میلیون رسیده است. بر علاوه؛ شمار جان باختگان از اثر ویروس کرونا از 100,000 گذشته که این وضع، مردم سراسر جهان را دچار ترس و وحشت کرده است.

با بررسی عمیق دانسته می‌شود که اعتبار نظام سرمایه‌داری من حیث ایدیولوژی که مواظب بشریت باشد، به سطح جهان از هم پاشیده است. حتی در داخل کشورهای سرمایه‌دار غربی، ناکامی و شکست آن‌ها در محافظت مردم از مریضی و نجات آن‌ها از گرسنه‌گی کاملاً برای مردم آشکار گردیده است.

اسلام؛ برای جلوگیری از شیوع ویروس که چگونه اضرار صحتی و مشکلات اقتصادی را به طور مثمر آن کاهش دهد، راهنمایی‌های واضح را مهیا کرده است. بر علاوه؛ پیروی کامل از اسلام اطمینان می‌دهد که شیوع ویروس بدون اقدام جدی برای قرنطین سر تا سری کشور، قابل کنترل است. اسلام، همان مکان یا جایی که ویروس شروع به انتشار می‌نماید را قرنطین می‌کند. رسول الله صلی الله علیه و سلم فرموده است:

«إِذَا سَمِعْتُمْ بِالطَّاعُونَ بِأَرْضٍ فَلَا تَدْخُلُوهَا وَإِذَا وَقَعَ بِأَرْضٍ وَأَنْتُمْ بِهَا فَلَا تَخْرُجُوا مِنْهَا» (بخاری)

ترجمه: اگر خبر شیوع طاعون را در شهری شنیدید؛ وارد آن نشوید. و اگر طاعون در شهری که شما بودید انتشار یافت، از آن خارج نشوید.

در حقیقت؛ ناکامی شیوه قرنطین سبب خساره بزرگ می‌گردد. کشور چین قصداً شیوع ویروس را پنهان نمود و از همان ابتدای فاجعه، منطقه ووهان را قرنطین نمود و گذاشت تا ویروس در شهرهای چین منتشر شود. هم‌چنان، این ویروس از طریق

مسافرت‌های بین‌المللی به اکثر کشورها به شمول ایران که از آن طریق به پاکستان نیز شیوع یافت، انتقال نمود. در مورد پاکستان، مکان عمومی شیوع ویروس، منطقه "تفتان" بود. در حقیقت؛ این مکان ایستگاه مرزی کسان‌ست که از شهر قم ایران؛ جایی که کارمندان شرکت خط‌آهن چین مصروف کار بود، بازدید نموده بودند. رژیم پاکستان منطقه تفتان را به طور کامل قرنطین نمود و اشخاص مصاب را آزاد گذاشت؛ بنا بر آن؛ این ویروس سریعاً تمام اطراف و اکناف کشور را فرا گرفت. هم‌چنان، سفرهای هوایی را برای مدت طولانی باز گذاشت؛ لذا ازین طریق نیز ویروس وارد کشور گردید.

بر علاوه؛ در سر تاسر جهان، دولت‌های سرمایه‌داری که فوراً و به طور کامل شهرها را قرنطین نمودند، حالا شمار زیاد افراد آن مریض و جان‌های خود را از دست داده اند. ضمناً از مبتلا شدن بیش‌تر افرادش بدین ویروس رنج می‌برند. قبل از این که چین بحران ویروس را به همه برملا سازد؛ 430,000 تن از کشور چین به شمول منطقه اصلی شیوع بیماری "ووهان" به امریکا سفر کرده بودند. ایالت متحده امریکا بلندترین آمار مرگ افراد به اثر ویروس کرونا را به سطح جهان داراست. شمار جان باختگان الی تاریخ 14 آوریل 2020 م به 25000 تن با 603,693 مورد مثبت دیگر در این کشور می‌رسید که این آمار نزدیک به سوم حصه مجموع افراد مصاب به سطح جهان‌ست. راهنمایی اسلام در رابطه با مرض‌ساری این است که اشخاص مریض را باید از اشخاص سالم دور نگهداشت. رسول‌الله صلی الله علیه و سلم فرموده است:

«لَا تُوردُوا الْمُمرِضَ عَلَى الْمُصِحِّ» (بخاری)

ترجمه: اشخاص مریض را با اشخاص سالم یک‌جا نسازید.

اشخاص مریض باید از اشخاص سالم دور نگهداری شوند و یا میان هر دو، حصارمادی موجود باشد. دولت باید برای قرنطین مؤثر در خانه‌ها، مراکز عمومی و شفاخانه‌ها/بیمارستان‌ها همکاری همه‌جانبه نماید. هم‌چنان، وظیفه دولت‌ست تا برای اشخاص که با افراد مبتلا به ویروس سرو کار دارند، لوازم ایمنی مهیا نماید. اما طوری که دیده می‌شود حکام پاکستان از همان اوایل شیوع ویروس غافل و بی‌پروا بودند که در نهایت به انتشار ویروس به مکان‌های عام به شمول مصاب‌شدن کارمندان صحی انجامید.

هم‌چنان، در سراسر جهان دولت‌های سرمایه‌دار در مورد قرنطین افراد مریض، غفلت و بی‌اعتنایی نمودند. این وضع سبب انتشار سریع ویروس به داخل شهرها به شمول شفاخانه‌ها/بیمارستان شده و منجر به مرگ چندین کارمند صحی گردید.

اسلام در مورد تعداد زیاد از حاملین ویروس غیرفعال که مریض نیستند؛ ولی من حیث حامل ویروس باعث شیوع سریع آن می‌شود نیز دارای رهنمودهای‌ست. اسلام دولت را ملزوم می‌گرداند تا محافظ امور مردم باشد. رسول‌الله صلی الله علیه و سلم فرموده است:

«كُلُّكُمْ رَاعٍ، وَكُلُّكُمْ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، فَالْأَمِيرُ الَّذِي عَلَى النَّاسِ رَاعٍ» (بخاری، مسلم)

ترجمه: همه‌ی شما چوپانید و هر کس مسئول رعیت خویش است. امیر مردم، چوپان و مسئول رعیت خویش است.

فلهذا؛ دولت عهده‌دار معاینه میلیون‌ها مردم در پاکستان می‌باشد تا حاملین ویروس غیرفعال را در زمان مناسب‌اش تشخیص نماید. سپس، دولت می‌تواند حاملین ویروس را قرنطین و با توجه خاص به اشخاص دارای معافیت پایین مانند کهن‌سالان و یا افرادی که دارای علایم مشخص مرض مانند نفس‌تنگی و مرض قند اند را تشخیص و به شکل مؤثر، افراد که با آن‌ها در تماس بودند را دریافت

می‌کند. دولت به منظور کاهش انتشار ویروس، باید ماسک و مواد پاک‌کننده ضد ویروس را نیز تهیه نماید. دولت می‌تواند برای جلوگیری از شیوع مرض در مورد حفظ‌الصحه و فاصله داشتن افراد، در صورت نیاز به مردم آگاهی دهد؛ نه این‌که با استفاده از زور باعث ایجاد ترس و وحشت گردد.

به این شیوه، اسلام اطمینان می‌دهد که دولت شیوع بیماری را از آغاز آن کاهش می‌دهد؛ هنگامی که اوج گرفت، کنترل‌اش می‌کند و از بحرانی‌شدن وضع کشور جلوگیری می‌نماید تا جایی‌که مجبور به قرنطین کامل کشورها گردد، همان‌گونه که این وضع در بسیاری از کشورهای سرمایه‌دار به شمول امریکا نیز اتفاق افتاد. در حقیقت؛ قرنطین محض، باعث مشکل بدتر از ویروس می‌گردد که همانا گرسنه‌گی طاقت‌فرساست. لذا؛ پیروی از رهنمودهای اسلام تضمین می‌دارد که مردم می‌توانند به زنده‌گی خویش ادامه دهند. ضمناً؛ مسلمانان می‌توانند وجیبه‌های اسلامی خویش را مانند کسب‌نفعه برای فامیل، ادامه تحصیل و ادای نماز جماعت در مساجد را با مراعات تدابیر انجام دهند.

در زمینه تأمین بودجه کافی به منظور مدیریت از شیوع چنین بیماری‌ها؛ نظام اسلام به مراتب از نظام سرمایه‌داری ساخته دست‌بشر که جهان را مانند سرطان تسخیر نموده، تفوق دارد. در حقیقت؛ مرض ویروس کرونا (کوید-19) ماهیت ضعیف و شکننده اقتصاد سرمایه‌داری را برملا ساخت. نظام سرمایه‌داری تضمین نموده است که بیش‌ترین ثروت کشور در اختیار تعدادی اندک مردم قرار گیرد. این حقیقت، حتی کشورهای سرمایه‌دار غربی را وادار نموده است که نتوانند وظیفه خود را در برابر ملت‌اش انجام دهند که نمونه آن وضعیت وخیم پاکستان می‌باشد. در واقع؛ نظام سرمایه‌داری خودش فاجعه بزرگ برای بشریت است که بشر را در دوراهی انتخاب میان گرسنه‌گی و یا مبتلا شدن به ویروس قرار داده است. الله سبحانه و تعالی فرموده است:

﴿ كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ ﴾ [حشر: 7]

ترجمه: تا (این اموال عظیم) در میان ثروتمندان شما، دست به دست نگردد.

اسلام کاملاً، پیش رفت نظام سرمایه‌داری مبنی بر نظام اقتصادی که بالای تولید تمرکز کند را رد می‌کند. نظام اقتصادی اسلام مودلی است که بالای توزیع و دوران ثروت میان مردم تمرکز دارد. برای این که مسایل حیاتی مانند مصارف بالای صحت به خطر نیفتد، اسلام از طریق شرکت‌های صنعتی با حجم تولید زیاد، عواید فراوان را تضمین نموده است. سنت مبارک رسول الله صلی الله علیه و سلم ساختار شرکت‌های "العنان، ابدان و مضاربه" را بنا نموده است که به شکل طبیعی میزان سرمایه‌ی موجود در سکتورهای خصوصی را محدود می‌سازد. توانایی این شرکت‌ها برای ذخیره مواد صنعتی به منظور رسیده‌گی نیازهای مردم در شرایط دشوار و بحرانی، اختصاص یافته است. اسلام تضمین می‌دارد که عواید به دست آمده از منابع منرالی و انرژی به شکل کامل بالای مردم عام به مصرف می‌رسد؛ نه این‌که با خصوصی‌سازی این منابع تنها تعداد محدود را بهره‌مند سازد. در واقع؛ از سنت مبارک رسول الله صلی الله علیه و سلم ثابت می‌شود که منابع انرژی و منرالی، ملکیت عامه بوده که برای منافع امور مردم به مصرف می‌رسد. اسلام هم‌چنان سود مبنی بر قرض را چی به شکل قرضه‌های خارجی باشد یا قرار دادهای داخلی را حرام می‌داند. منشأ اصلی سود، قرضه‌های ملی به سطح جهان است که در خصوص پاکستان باید گفت که بیش‌ترین بودجه آن برای پرداخت سود قرضه‌اش مصرف می‌شود.

لذا؛ به عوض ضایع ساختن سرمایه برای پرداخت سود قرضه‌ها، دولت قادر می‌شود تا در حالت بحران و عادی به امور مردم رسیده‌گی کند. در واقع؛ انتخاب حالت گرسنه‌گی و یا مبتلا شدن به ویروس در اسلام وجود ندارد؛ زیرا دولت خود را مسؤل می‌داند تا به حالت مریضی و گرسنه‌گی مردم رسیده‌گی نماید. سنت مبارک رسول‌الله صلی الله علیه و سلم هر دو "مراقبت‌صحی/بهداشتی و تأمین‌نیازمندی" بشر را تکلیف‌دولت تعیین نموده است. رسول‌الله صلی الله علیه و سلم می‌فرماید:

«مَنْ أَصْبَحَ مِنْكُمْ آمِنًا فِي سَرِيهِ، مُعَافَى فِي جَسَدِهِ، عِنْدَهُ قُوَّةٌ يَوْمَهُ، فَكَأَنَّمَا حَبِزَتْ لَهُ الدُّنْيَا» (ترمذی)

ترجمه: کسی که صبح را در حالی آغاز نماید که امنیت فامیل‌اش تأمین، صحت‌اش تضمین و آذوقه همان روز را داشته باشد، مانند کسی است که جهان در اختیار وی باشد.

شیوع ویروس کرونا (Covid – 19) فطرت شکننده نظام بهداشتی/صحی سرمایه‌داری را با وجود ارائه مراقبت‌های بهداشتی/صحی پیشرفته و امکانات ذخیره در مواقع اضطراری، فاش کرده است. سرمایه‌داری با اتخاذ سیاست بیشترین سود و کمترین خسارت هم در مراقبت‌های بهداشتی/صحی خصوصی و دولتی، محدودیت‌هایی را بر ظرفیت بهداشتی اعمال کرده است. با این حال، دولت در اسلام حیثیت یک نگهبان را دارد که وظیفه‌اش حفظ سلامت شهروندان‌اش می‌باشد. مسلم از جابر رحمه الله روایت می‌کند که گفت:

«بَعَثَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى أَبِي بِنِ كَعْبٍ طَبِيبًا فَقَطَعَ مِنْهُ عِرْقًا ثُمَّ كَوَّاهُ عَلَيْهِ»

ترجمه: رسول‌الله صلی الله علیه و سلم، پزشکی را نزد اُبی بن کعب فرستادند! او رگ‌اش را برید و سپس آن را داغ کرد.

رسول‌الله صلی الله علیه و سلم در مقام یک حاکم، پزشکی را نزد اُبی فرستاد، طوری که نشان می‌دهد مراقبت‌های بهداشتی/صحی و درمانی از نیازهای اساسی رعیت است که دولت باید از دسترسی رایگان شهروندان‌اش به آن‌ها اطمینان حاصل کند.

بناءً در اسلام، دولت باید حجم کافی از تجهیزات پزشکی/طبی تولیدشده خود را، اعم از دستگاه‌های تنفسی و تجهیزات محافظتی، فراهم کند. هم‌چنان دولت باید برای تأسیس موسسات تحقیقی دست به کار شود تا تمام راه‌های بهبود ایمنی در برابر عفونت‌ها را، اعم از تغذیه، ورزش یا دارو در تمام اشکال خود از جمله گیاهان دارویی و مکمل‌های ویتامینی، آزمایش کند. برعلاوه، دولت موظف بر آن است تا احتمال رشد جمعیتی که ایمنی طبیعی دیگران را در معرض شیوع بیماری‌های خاص قرار می‌دهد، همانند ایمنی و مؤثریت واکسین‌ها، مطالعه کند.

هم‌چنان، اسلام رهنمودهایی را برای به حداقل رساندن آسیب‌های بهداشتی/صحی و مشکلات مالی ناشی از شیوع طاعون کرده است. صحیح بخاری از اُم‌المومنین عایشه صدیقه رضی الله عنها روایت کرده است که ایشان از رسول‌الله صلی الله علیه و سلم درباره طاعون پرسیدند:

«أَنَّهُ كَانَ عَدَابًا يَبْعَثُهُ اللَّهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ، فَجَعَلَهُ اللَّهُ رَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ، فَلَيْسَ مِنْ عَبْدٍ يَقَعُ الطَّاعُونُ، فَيَمُوتُ فِي بَلَدِهِ

صَابِرًا، يَعْلَمُ أَنَّهُ لَنْ يُصِيبَهُ إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَهُ، إِلَّا كَانَ لَهُ مِثْلُ أَجْرِ الشَّهِيدِ» [بخاری]

ترجمه: (طاعون) عذابی بود که الله (سبحانه و تعالی) بر هرکس که می‌خواست می‌فرستاد، اما او (سبحانه و تعالی) آن را برای مؤمنین رحمت قرار داده‌است. هر کسی که در منطقه‌اش طاعون شیوع کرد، صبور بماند و به پاداش الله (سبحانه و تعالی) امید داشته باشد و بداند که هیچ چیزی به او نمی‌رسد، جز آن چه الله (سبحانه و تعالی) برایش مقدر کرده‌است (و هرگاه بمیرد) پاداش یک شهید به وی داده خواهد شد.

بنابر این، مسلمانان به دور از غرق شدن در ترس و سراسیمگی، در ابتلای‌شان صبر می‌کنند، پاداش‌شان را از الله سبحانه و تعالی می‌خواهند و پیوسته به پروردگار جهانیان دعا می‌کنند.

ای مسلمانان پاکستان و ای فرزندان گران‌قدرمان در قوای مسلح!

الله سبحانه و تعالی توسط یکی از کوچک‌ترین مخلوقات‌اش، بطلان و ناکامی قانون بشری سرمایه‌داری را هم در شرق؛ مخصوصاً چین و هم در غرب؛ به‌ویژه امریکا در معرض دید عموم قرار داده‌است. اکنون زمینه برای بهترین امت فراهم شده‌است تا با اجرای کامل اوامر الهی در روی زمین، نور هدایت را برای بشریت پیشکش کنند. رسول الله صلی الله علیه و سلم فرمودند:

«الْإِسْلَامُ يَغْلُو وَلَا يُغْلَى» [سنن دارقطنی]

ترجمه: اسلام غالب است و هرگز مغلوب نمی‌شود.

در واقع، دین بزرگ ما، یعنی اسلام، بر تمام روش‌های زندگی بشری غالب است، از جمله نظام سرمایه‌داری که به نقطه پایان رسیده‌است. اسلام یک دین الهی است که سرچشمه هدایت و چراغ راه تمام بشری و حلال مشکلات‌شان می‌باشد. امروزه جهان شکست سرمایه‌داری را حتی در درون حاملان و حامیان‌اش، از جمله امریکا، عملاً تماشا می‌کند. بستر جهان بیش از هر زمان دیگر آماده تطبیق نظام اسلام است، طوری که ان‌شاءالله عملاً از جانب خلیفه توسط خلافت بر منهج نبوت پیاده خواهد شد. اما حکام پاکستان در عوض تطبیق اسلام، بی‌باکانه از متحدان غربی‌شان تقلید می‌کنند، بدون این که ضعف و شکنندگی نظام‌های بشری را با کمال و قوت قوانین الهی مقایسه کنند. الله سبحانه و تعالی فرموده‌است:

﴿مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ اتَّخَذَتْ بَيْتًا وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾

(عنکبوت: 41)

ترجمه: مثل کسانی که غیر از الله (سبحانه و تعالی) را اولیای خود برگزیدند، مثل عنکبوت است که خانه‌ای برای خود انتخاب کرده‌است؛ درحالی که سست‌ترین خانه‌ها، خانه عنکبوت است اگر می‌دانستید.

حکام فاسد مسلمانان احکام، ارزش‌ها و سیاست‌های نظام کفری سرمایه‌داری را کورکورانه دنبال می‌کنند، هرچند رسول الله صلی الله علیه و سلم هشدار داده‌اند که:

«لَتَتَّبِعَنَّ سُنَّةَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ بَاعًا بِيَاعٍ وَدِرَاعًا بِدِرَاعٍ وَشِبْرًا بِشِبْرٍ حَتَّىٰ لَوْ دَخَلُوا فِي جُحْرٍ ضَبَّ لَدَخَلْتُمْ فِيهِ» [ابن ماجه]

ترجمه: یقیناً راه و روش پیشینیان تان را باع به باع، ذراع به ذراع و وجب به وجب دنبال خواهید کرد، تاحدی که اگر به سوراخ سوسمار هم وارد شوند، شما نیز وارد آن می شوید.

آنان (اصحاب) گفتند: ای رسول الله صلی الله علیه وسلم! آیا منظورتان یهودیان و مسیحیان اند؟ او صلی الله علیه وسلم فرمودند:

«فَمَنْ إِذَا؟»

ترجمه: پس دیگر کیست؟

نمی توان به حکام پاکستان امیدوار بود تا نمونه درخشان اسلام را برای بشریت ارائه کنند یا ما را به آن سمت رهبری کنند؛ درست در زمانی که شدیداً به آن نیاز داریم. در حقیقت، ماه مبارک رمضان با تمام فضایل اش فرصتی را در اختیارمان قرار داده است تا با دعوت عام مسلمانان و گرفتن نصرت از ارتش های امت مسلمه برای حزب التحریر به منظور تأسیس مجدد خلافت به طریقه رسول الله صلی الله علیه و سلم سخت تلاش کنیم. بیایید برای خوشنودی الله سبحانه و تعالی و کسب نصرت اش تلاش کنیم تا برتری دین او سبحانه و تعالی برای همگان عملاً آشکار شود و این گونه راه برای پذیرش اسلام در میان شمار زیادی از انسان ها هموار کنیم؛ همان گونه که پس از فتح مکه توسط دولت اسلامی مدینه در جریان ماه مبارک رمضان اتفاق افتاد. الله سبحانه و تعالی فرموده است:

﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ * وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا * فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا﴾

(النصر: 1-3)

ترجمه: هنگامی که یاری الله (سبحانه و تعالی) و پیروزی فرارسد و ببینی مردم گروه گروه وارد دین الله (سبحانه و تعالی) می شوند، پروردگارت را تسبیح و حمد کن و از او آمرزش بخواه که او بسیار توبه پذیر است.

حزب التحریر-ولایه پاکستان

22 شعبان 1441 هـ.ق

چهارشنبه، 16 اپریل/آوریل 2020م